

Retningslinjer for brug af interne modeller

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i EU-forordning nr. 1094/2010 af 24. november 2010 (i det følgende benævnt EIOPA-forordningen)¹ udsteder EIOPA retningslinjer, som henvender sig til tilsynsmyndigheder og forsikrings- eller genforsikringsselskaber, om brug af interne modeller ved anvendelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)², navnlig artikel 112, 113, 115, 116, 120-126 samt 231, som videreudviklet ved afsnit I, kapitel VI og afsnit II, kapitel II i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35")³. I retningslinjerne tages der desuden højde for EIOPA's gennemførelsesmæssige tekniske standarder for processer for godkendelse af interne modeller og for processen for opnåelse af en fælles afgørelse om koncerninterne modeller⁴.
- 1.2. EIOPA's retningslinjer for brug af interne modeller har til formål at vejlede tilsynsmyndigheder og forsikrings- og genforsikringsselskaber om, hvilke forhold de bør tage hensyn til for at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at godkende og tillade fortsat brug af en intern model til beregning af solvenskapitalkravet samt sætte forsikrings- og genforsikringsselskaber i stand til at anvende en intern model til beregning af deres solvenskapitalkrav i overensstemmelse med Solvens II-kravene, som yderligere angivet i Forordning (EU) 2015/35.
- 1.3. Retningslinjerne har til hensigt at øge konvergens i tilsynspraksis med hensyn til vurderingen af interne modeller. Ved interne modeller for koncerner bør der være et passende kommunikationsniveau mellem tilsynsmyndighederne i kollegierne, i særdeleshed mellem de involverede tilsynsmyndigheder.
- 1.4. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.5. Medmindre andet er udtrykkeligt anført, gælder alle retningslinjerne for brug af:
  - en komplet eller partiel intern model, der er indgivet til afgørelse om brug, eller som aktuelt anvendes til beregning af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs solvenskapitalkrav
  - en komplet eller partiel intern model for en koncern, som defineret nedenfor, som er indgivet til afgørelse om brug, eller som aktuelt anvendes til beregning af solvenskapitalkravet.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

1.6. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. april 2015.

1.7. I disse retningslinjer forstås ved:

- »Intern(e) model(ler) for en koncern (eller for koncerner)«: både en intern model, hvor der udelukkende ansøges om brug af denne til beregning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav (i henhold til artikel 230 i Solvens II-direktivet), og en intern model, hvor der ansøges om brug af denne til beregning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav samt solvenskapitalkravet for mindst ét tilknyttet forsikringssselskab, der er omfattet af en sådan intern model til beregning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav (omtales i retningslinjerne som koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet).
- Begrebet »detaljeringsgrad af den forventede sandsynlighedsfordeling« bør hovedsagligt forstås i to dimensioner, nemlig omfanget af selskabets viden om risikoprofilen, der er afspejlet i de hændelser, som ligger til grund for den forventede sandsynlighedsfordeling, og den valgte beregningsmetodes evne til at omsætte disse oplysninger til en fordeling af monetære værdier, der vedrører ændringer i basiskapitalgrundlaget. Begrebet omfang bør ikke reduceres til granulariteten af repræsentationen af den forventede sandsynlighedsfordeling, da selv en prognose i form af en kontinuerlig funktion kan have et ringe omfang.
- »Referencerisikomålet«: Value-at-Risk, der knytter sig til basiskapitalgrundlaget ved et konfidensniveau på 99,5 % over en periode på ét år som anført i artikel 101, stk. 3, i Solvens II-direktivet.
- »Analytisk lukket formel«: en direkte matematisk formel, der knytter den af selskabet valgte risikomåling til ovennævnte referencemåling.
- » $t=0$ «: den dato, hvor beregningen af solvenskapitalkravet foretages af selskabet i henhold til dets interne model.
- » $t=1$ «: ét år fra den dato, hvor beregningen af solvenskapitalkravet foretages af selskabet i henhold til dets interne model.

Kapitel 1: Ansøgning

Retningslinje 1 - Præansøgning

- 1.8. Tilsynsmyndigheder bør overveje at iværksætte en præansøgningsproces for at danne sig et overblik over, hvor forberedt et forsikrings- eller genforsikringsselskab er i forhold til at indgive en ansøgning om brug af en intern model til beregning af solvenskapitalkravet i henhold til Solvens II-direktivet og opfylde de i Solvens II-direktivet anførte krav til interne modeller.

Retningslinje 2 - Oplysninger, der bør medtages i en ansøgning om brug af koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.9. Ved ansøgning om brug af en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør ansøgeren for hvert tilknyttet selskab, der ansøger om brug af den koncerninterne model til beregning af sit solvenskapitalkrav, medsende de oplysninger, som er anført i artikel 2 i EIOPA's gennemførelsesmæssige tekniske standarder om den fælles beslutningsprocedure for koncerninterne modeller, som er specifikke for dette tilknyttede selskab, medmindre sådanne oplysninger allerede er indeholdt i de dokumenter, som er indsendt af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab.
- 1.10. Ansøgeren bør desuden, for hvert tilknyttet selskab, som er omfattet af ansøgningen om brug af den koncerninterne model til beregning af solvenskapitalkravet, gøre rede for, i hvilket omfang udviklingen, implementeringen eller valideringen af komponenter i den koncerninterne model, som er nødvendige for beregningen af solvenskapitalkravet for det tilknyttede selskab, udføres af et andet tilknyttet selskab i koncernen.

Retningslinje 3 - Anmodning om yderligere oplysninger i tilfælde af en ansøgning om brug af interne modeller i koncerner

- 1.11. For en ansøgning om brug af en intern model i en koncern bør de involverede tilsynsmyndigheder først fremsætte anmodning til den koncerntilsynsførende om yderligere oplysninger om et tilknyttet selskab, jf. definitionen i artikel 343, stk. 2, i Forordning (EU) 2015/35 for dette selskab. Den koncerntilsynsførende bør derefter videresende anmodningen til det tilknyttede selskab eller videregive de relevante dokumenter til de involverede tilsynsmyndigheder, som har anmodet om oplysningerne, såfremt den koncerntilsynsførende allerede har modtaget sådanne dokumenter.
- 1.12. Ved ansøgning om brug af en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør enhver berørt tilsynsmyndighed, som defineret i Forordning (EU) 2015/35 artikel 347, stk. 3, kunne anmode direkte om yderligere oplysninger fra et tilknyttet selskab, som en sådan myndighed fører tilsyn med, med henblik på at vurdere, hvorvidt den koncerninterne model opfylder kravene til de interne modeller i henhold til solvenskapitalkravene for et sådant tilknyttet selskab. I så fald bør den involverede tilsynsmyndighed

straks informere den koncerntilsynsførende om en sådan anmodning om oplysninger.

Retningslinje 4 - Hensigt om at udvide anvendelsesområdet for en ansøgning om brug af interne modeller i koncerner

- 1.13. Ved en ansøgning om brug af en intern model i en koncern som led i begrundelsen for anvendelsesområdet for den interne model, som er beskrevet i artikel 343, stk. 5, eller 347, stk. 6, i Forordning (EU) 2015/35, bør ansøgeren i ansøgningen medtage en beskrivelse af en eventuel hensigt om at udvide anvendelsesområdet for den interne model på et tidspunkt i fremtiden for på den måde, i forhold til beregningen af koncernens solvenskapitalkrav, at medtage ethvert tilknyttet selskab, som er omfattet af koncerntilsynet, men som ikke er inkluderet i henhold til den aktuelle ansøgning, i omfanget af den interne model til beregning af koncernens solvenskapitalkrav.
- 1.14. Ved en ansøgning om brug af en koncernintern model som led i begrundelsen for omfanget af den interne model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør ansøgeren desuden medtage en beskrivelse af en eventuel hensigt om at udvide omfanget af den interne model på et fremtidigt tidspunkt for på den måde, i forhold til beregningen af koncernens solvenskapitalkrav, at inkludere ethvert tilknyttet selskab, som ikke falder ind under anvendelsesområdet for den nuværende ansøgning om beregning af solvenskapitalkravet med den koncerninterne model.

Retningslinje 5 - Tekniske specifikationer ved ansøgning om brug af koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.15. Ved ansøgning om brug af en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør ansøgeren udtrykkeligt i ansøgningen angive, i hvilket omfang de tekniske specifikationer i den koncerninterne model kan afviges, når den interne model anvendes til beregning af koncernens solvenskapitalkrav samt til beregning af solvenskapitalkrav i tilknyttede selskaber, herunder:
- a) håndteringen af koncerninterne transaktioner til beregning af både solvenskapitalkravet i tilknyttede selskaber og, i det omfang det er relevant, koncernens solvenskapitalkrav
  - b) listen over parametre i den interne model, der kan opsættes på forskellig vis til forskellige typer beregninger udført ved hjælp af den koncerninterne model med henblik på beregning af koncernens solvenskapitalkrav og beregning af individuelle solvenskapitalkrav og
  - c) beskrivelsen af koncernspecifikke risici, som kun er relevante ved beregning af koncernens solvenskapitalkrav.

Kapitel 2: Ændring af modeller

Retningslinje 6 – Anvendelsesområde for politikken for ændring af modeller

- 1.16. Ved fastlæggelsen af politikken for ændring af modellen bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet sikre, at denne politik dækker alle relevante kilder til ændringer, som kan påvirke selskabets solvenskapitalkrav, herunder som minimum ændringer i:
- a) selskabets ledelsessystem
  - b) selskabets overholdelse af kravene om brug af den interne model
  - c) hensigtsmæssigheden af de tekniske specifikationer for selskabets interne model og
  - d) selskabets risikoprofil.
- 1.17. Selskabet bør også sikre, at politikken for ændring af modellen omfatter:
- a) fastlæggelse af, hvornår en ændring i den interne model kan anses for at være større eller mindre, og hvornår en kombination af mindre ændringer kan anses for at udgøre en større ændring
  - b) fastlæggelse af ledelseskravene i relation til ændringer i den interne model, herunder intern godkendelse, intern kommunikation, dokumentation og validering af ændringer.
- 1.18. I henhold til politikken for ændring af den interne model bør forsikrings- og genforsikringsselskabet ikke inddrage nye elementer i ændringerne i den interne model, herunder yderligere risici eller forretningsenheder. Inddragelsen af nye elementer i den interne model kræver tilsynsmyndighedernes godkendelse efter udførelse af proceduren i artikel 7 i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for den fælles beslutningsprocedure for koncerninterne modeller anførte procedure.
- 1.19. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør betragte opdateringen af parametrene i den interne model som en potentiel kilde til ændringer i den interne model.

Retningslinje 7 – Definition af en større ændring

- 1.20. Selv om en modelændrings kvantitative indvirkning på solvenskapitalkravet eller på enkelte elementer i solvenskapitalkravet kan være en af de indikatorer, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab beslutter at anvende til identifikation af større ændringer, bør selskaberne udvikle og anvende en række andre vigtige kvalitative og kvantitative indikatorer til at definere en større ændring.

Retningslinje 8 - Indberetning af mindre og større ændringer som en kombination af mindre ændringer

- 1.21. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør indberette mindre ændringer i den interne model til tilsynsmyndighederne hvert kvartal eller tiere, hvis det

skønnes relevant. Mindre ændringer i den interne model bør kommunikeres i en sammenfattende rapport, som bør beskrive såvel kvantitative som kvalitative konsekvenser af ændringer, samt de anslåede kumulative kvantitative og kvalitative konsekvenser af ændringerne i den godkendte interne model.

- 1.22. Forsikrings- eller genforsikrings-selskabet bør anvende den interne model, som senest er godkendt af tilsynsmyndighederne, som grundlag for at vurdere, hvorvidt en kombination af mindre ændringer anses for at være en større ændring, medmindre andet er aftalt med tilsynsmyndighederne.

Retningslinje 9 - Politik for ændring af modellen for koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.23. Hvad angår en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber, der ansøger om brug af en koncernintern model til beregning af individuelle solvenskapitalkrav, udvikle én politik for ændring af modellen.
- 1.24. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber, der ansøger om brug af en koncernintern model til beregning af individuelle solvenskapitalkrav, bør sikre, at politikken for ændring af modellen omfatter en specifikation af større og mindre ændringer for såvel koncernen som for hvert af de tilknyttede selskaber, der er omfattet af ansøgningen om brug af koncernens interne model til beregning af selskabernes individuelle solvenskapitalkrav.
- 1.25. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber, der ansøger om brug af en koncernintern model til beregning af individuelle solvenskapitalkrav, bør sikre, at enhver større ændring i et tilknyttet selskab, som er omfattet af ansøgningen, i politikker kategoriseres som en større ændring.

Retningslinje 10 - Udvidelse af brug af og anvendelsesområde for koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.26. Ansøgeren bør sende følgende udvidelser af den koncerninterne model til den koncerntilsynsførende ved at følge samme proces som ved en større ændring i den interne model i henhold til artikel 7 i EIOPA's gennemførelsesmæssige tekniske standarder om den fælles beslutningsprocedure for koncerninterne modeller:
  - a) udvidelse til at beregne solvenskapitalkravet for et tilknyttet selskab, som er omfattet af den koncerninterne model til beregning af koncernens solvenskapitalkrav, men som ikke på nuværende tidspunkt anvender den koncerninterne model til beregning af sit solvenskapitalkrav
  - b) udvidelse til at dække nye elementer på koncernniveau og
  - c) udvidelse til at dække nye elementer for et tilknyttet selskab, som på nuværende tidspunkt anvender den koncerninterne model til beregning af sit solvenskapitalkrav, herunder en udvidelse i forhold til elementer, som allerede anvendes på koncernniveau eller af andre tilknyttede selskaber.

Kapitel 3: Brugstest

Retningslinje 11 – Incitament til at forbedre kvaliteten af den interne model

1.27. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at den interne model anvendes i selskabets risikostyringssystem og beslutningsprocesser på en sådan måde, at der skabes incitament til at forbedre kvaliteten af selve den interne model.

Retningslinje 12 - Brugstest og ændringer i den interne model

1.28. I processen med at forbedre kvaliteten af den interne model bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet, når en større ændring er blevet godkendt internt af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, kunne påvise overholdelse af brugstesten under hensyntagen til:

- a) de forskellige komponenter i brugstesten
- b) de forskellige anvendelsesmuligheder i deres ledelsessystem.

1.29. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør føre tilsyn med og kunne påvise, at enhver forskydning mellem tidspunktet, hvor der identificeres et behov for en ændring i den interne model og den konkrete implementering af ændringen, er passende. Ved en ansøgning om en større ændring i godkendelsesperioden bør forsikrings- og genforsikringsselskabet sikre, at anvendelsen af den interne model i selskabets beslutningsproces er passende.

Retningslinje 13 – Forståelse af den interne model

1.30. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør i beslutningsøjemed overveje forskellige metoder, der bør sikre, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, samt relevante brugere af den interne model, forstår den interne model.

1.31. Med henblik på at vurdere deres forståelse af den interne model bør tilsynsmyndighederne overveje at interviewe personer fra administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet samt de personer, der reelt driver forsikrings- eller genforsikringsselskabet.

1.32. Tilsynsmyndighederne bør endvidere overveje at undersøge dokumentationen for referater af bestyrelsesmøder eller relevante beslutningstagende organer for at vurdere, i hvor høj grad forsikrings- eller genforsikringsselskabet overholder kravene til brugstesten.

Retningslinje 14 – Støtte til beslutningsprocessen

1.33. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre og bør kunne påvise, at den interne model anvendes til beslutningsprocessen.

1.34. Ved beregning af det teoretiske solvenskapitalkrav for en øremærket fond bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet især overholde artikel 81 i Forordning (EU) 2015/35 og gøre rede for, hvordan selskabet sikrer overensstemmelse

mellem disse resultater i henhold til kravet i Forordning (EU) 2015/35 artikel 223.

Retningslinje 15 - Særlige forhold for brugstest for koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.35. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber, der ansøger om anvendelse af en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet til beregning af deres individuelle solvenskapitalkrav, bør arbejde sammen om at sikre, at udformningen af den interne model er i overensstemmelse med deres forretning. De bør tilvejebringe dokumentation for, at styringen af den interne model sikrer, at:
- a) deres individuelle solvenskapitalkrav beregnes med den hyppighed, der er påkrævet i henhold til artikel 102 i Solvens II-direktivet, og når det er nødvendigt i beslutningsprocessen
  - b) de kan foreslå ændringer i den koncerninterne model, især for elementer, der er vigtige for dem, eller i forlængelse af en ændring i deres risikoprofil og under hensyntagen til det miljø, selskabet opererer i
  - c) de tilknyttede selskaber som minimum har den nødvendige forståelse af den interne model i forhold til de dele deraf, som omhandler det pågældende selskabs risici.
- 1.36. De forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der ansøger om brug af en koncernintern model til beregning af deres solvenskapitalkrav, bør sikre, at udformningen af den interne model er i overensstemmelse med deres virksomhed og risikostyringssystem, herunder frembringelsen af outputs i koncernen og tilknyttede selskaber, der er tilstrækkeligt granulære til, at den koncerninterne model kan spille en tilstrækkelig rolle i deres beslutningsprocesser.

Kapitel 4: Opstilling af antagelser og ekspertvurdering

Retningslinje 16 - Væsentlighed i opstilling af antagelser

- 1.37. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør opstille antagelser og navnlig anvende ekspertvurderinger, idet der tages hensyn til væsentligheden af konsekvenserne ved brug af antagelser, for så vidt angår følgende retningslinjer for opstilling af antagelser og ekspertvurdering.
- 1.38. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør vurdere væsentlighed, idet der tages hensyn til både kvantitative og kvalitative indikatorer og ekstreme tabsforhold. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør overordnet evaluere de betragtede indikatorer.

Retningslinje 17 - Styring af opstilling af antagelser

- 1.39. Forsikrings- og genforsikringsselskabet bør sikre, at al opstilling af antagelser og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger følger en godkendt og dokumenteret proces.

- 1.40. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at antagelserne beregnes og anvendes konsekvent over tid og i hele forsikrings- eller genforsikringsselskabet, og at de er egnet til det påtænkte formål.
- 1.41. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør godkende antagelserne på tilstrækkeligt højt niveau i forhold til deres væsentlighed, for de fleste væsentlige antagelser til og med administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

Retningslinje 18 – Kommunikation og usikkerhed i opstilling af antagelser

- 1.42. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at processerne for antagelser, og navnlig for anvendelsen af ekspertvurderinger ved valg af disse antagelser, specifikt forsøger at minimere risikoen for misforståelser eller fejkommunikation mellem de forskellige roller, der knytter sig til sådanne antagelser.
- 1.43. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør etablere en formel og dokumenteret tilbagemeldingsproces mellem leverandørerne og brugerne af væsentlige ekspertvurderinger og de deraf følgende antagelser.
- 1.44. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at usikkerheden ved antagelserne og den dermed forbundne variation i de endelige resultater bliver gennemsigtige.

Retningslinje 19 - Dokumentation for opstilling af antagelser

- 1.45. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør dokumentere processen for opstilling af antagelser og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger, så der sikres en gennemsigtig proces.
- 1.46. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør inkludere de deraf afledte antagelser og deres væsentlighed, de involverede eksperter, den tilsigtede brug og gyldighedsperioden.
- 1.47. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør inkludere baggrunden for vurderingen, herunder det anvendte informationsgrundlag, med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for at sikre, at både antagelserne og processen samt de anvendte beslutningskriterier ved udvælgelsen af antagelserne og fravælgelsen af andre alternativer gøres gennemsigtige.
- 1.48. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at brugerne af væsentlige antagelser modtager klar og omfattende skriftlig information herom.

Retningslinje 20 - Validering af opstilling af antagelser

- 1.49. Forsikrings- og genforsikringsselskabet bør sikre, at processen for valg af antagelser og brug af ekspertvurderinger valideres.
- 1.50. Forsikrings- og genforsikringsselskabet bør sikre, at processen og værktøjerne til validering af antagelserne og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger dokumenteres.

- 1.51. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør registrere ændringer i væsentlige antagelser som følge af nye oplysninger og analysere og gøre rede for disse ændringer samt realiserede afvigelser fra væsentlige antagelser.
- 1.52. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør anvende valideringsværktøjer såsom stresstest eller følsomhedstest, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt.
- 1.53. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør undersøge de valgte antagelser med hjælp fra uafhængige interne eller eksterne eksperter.
- 1.54. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør identificere omstændigheder, hvor antagelserne ville blive anset for at være falske.

Kapitel 5: Metodologisk konsistens

Retningslinje 21 – Punkter for konsistenskontrol

- 1.55. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre konsistens mellem de metoder, der anvendes til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling, og de metoder, der anvendes ved værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål.
- 1.56. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør kontrollere konsistensen på følgende trin i beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling, såfremt de er relevante for den pågældende modeldel:
  - a) konsistensen i overgangen fra værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål til den interne model med henblik på beregning af solvenskapitalkrav
  - b) konsistensen i værdiansættelsen af aktiver og passiver i den interne model på værdiansættelsesdatoen sammenlignet med værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål
  - c) konsistensen i fremskrivningen af risikofaktorer og deres indflydelse på de forventede monetære værdier sammenlignet med antagelserne for de risikofaktorer, der anvendes ved værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål
  - d) konsistensen i den nye værdiansættelse af aktiver og passiver i slutningen af perioden sammenlignet med værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål

Retningslinje 22 – Konsistensmæssige aspekter

- 1.57. Ved konsistensvurderingen bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet som minimum tage højde for følgende aspekter:
  - a) konsistensen i de aktuarmæssige og statistiske teknikker, der anvendes ved værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål og ved beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling
  - b) konsistensen i de data og parametre, der anvendes i forbindelse med de respektive beregninger

- c) konsistensen i de antagelser, der ligger til grund for de respektive beregninger, navnlig antagelser om aftalebestemte optioner og finansielle garantier, om fremtidige ledelseshandlinger og forventede fremtidige diskretionære ydelser.

Retningslinje 23 – Konsistensvurdering

- 1.58. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør regelmæssigt gennemføre konsistensvurderinger på et kvantitativt grundlag, hvor det er muligt og står i rimeligt forhold til formålet.
- 1.59. I sin konsistensvurdering bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet:
  - a) identificere og dokumentere enhver afvigelse mellem beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling og værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål
  - b) vurdere konsekvensen af afvigelser samlet og hver for sig
  - c) bevise, at afvigelserne ikke resulterer i en inkonsistens mellem beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling og værdiansættelsen af aktiver og passiver i balancen til solvensformål.

Kapitel 6: Den forventede sandsynlighedsfordeling

Retningslinje 24 – Viden om risikoprofilen

- 1.60. For at sikre, at rækken af hændelser i den forventede sandsynlighedsfordeling, der ligger til grund for den interne model, er udtømmende, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet etablere processer, der gør, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet er i stand til at fastholde tilstrækkelig og aktuel viden om sin risikoprofil.
- 1.61. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør især bestræbe sig på at fastholde viden om risikofaktorer og andre faktorer, der forklarer egenskaberne ved den variabel, der ligger til grund for den forventede sandsynlighedsfordeling, så den forventede sandsynlighedsfordeling kan afspejle alle relevante karakteristika ved risikoprofilen.

Retningslinje 25 – Omfang af den forventede sandsynlighedsfordeling

- 1.62. Ved vurderingen af, hvorvidt de aktuarmæssige og statistiske metoder, der anvendes til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling [artikel 229 i Forordning (EU) 2015/35], er hensigtsmæssige, bør forsikrings- og genforsikringsselskabet betragte teknikkernes egnethed til at bearbejde viden om risikoprofilen som et vigtigt kriterium.
- 1.63. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør vælge teknikker til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling, som er omfattende nok til at inkludere alle relevante karakteristika ved selskabets risikoprofil, jf. Forordning (EU) 2015/35 artikel 229, litra e, og som understøtter beslutningstagning, jf. Forordning (EU) 2015/35 artikel 226.

1.64. I henhold til Forordning (EU) 2015/35 artikel 229, litra g, og som led i denne metodiske vurdering bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet vurdere pålideligheden af de ugunstige fraktiler, der opstår som følge af den forventede sandsynlighedsfordeling.

Retningslinje 26 – Vurdering af omfanget af den forventede sandsynlighedsfordeling

1.65. For at foretage en vurdering i henhold til retningslinje 25 bør tilsynsmyndighederne som minimum tage højde for:

- a) selskabets risikoprofil samt i hvilket omfang den forventede sandsynlighedsfordeling afspejler denne
- b) den nuværende udvikling inden for aktuarvidenskaben og den almindeligt accepterede praksis på markedet, jf. Forordning (EU) 2015/35 artikel 229, litra a
- c) eventuelle foranstaltninger truffet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet for at sikre overholdelse af alle interne modeltest samt de i artikel 120-126 i Solvens II-direktivet anførte standarder, for så vidt angår omfanget af den forventede sandsynlighedsfordeling
- d) for den pågældende risiko - den måde, hvorpå de valgte metoder og den af forsikrings- eller genforsikringsselskabet beregnede forudsigelse af sandsynlighedsfordelingen spiller sammen med andre risici inden for rammerne af den interne model, for så vidt angår detaljeringsgraden af den forventede sandsynlighedsfordeling, jf. Forordning (EU) 2015/35 artikel 232
- e) arten, omfanget og kompleksiteten af den pågældende risiko, jf. beskrivelsen i artikel 29, stk. 3, i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 27 – Styrkelse af den forventede sandsynlighedsfordeling

1.66. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at arbejdet med at beregne en omfattende forudsigelse af sandsynlighedsfordelingen ikke forringer pålideligheden af de estimerede negative fraktiler, der opstår som følge af den forventede sandsynlighedsfordeling.

1.67. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at der ikke sker en ubegrundet styrkelse af den forventede sandsynlighedsfordeling, som ikke afspejler den oprindelige viden om selskabets risikoprofil (se også retningslinje 24).

1.68. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at den metode, der er anvendt til styrkelse af den forventede sandsynlighedsfordeling, overholder de statistiske kvalitetsstandarder for metoder, antagelser og data, jf. artikel 229, 230 og 231 i Forordning (EU) 2015/35. Såfremt disse metoder indebærer brug af ekspertvurderinger, bør selskabet tage højde for de relevante retningslinjer for opstilling af antagelser og anvendelse af ekspertvurderinger.

Kapitel 7: Kalibrering – Approksimative størrelser

Retningslinje 28 - Viden om approksimative størrelser under ekstreme tabsforhold

- 1.69. Når et forsikrings- eller genforsikringssselskab anvender approksimative størrelser frem for referencerisikomål direkte, bør selskabet udfordre og begrunde pålideligheden af resultaterne af de approksimative størrelser over tid og under ekstreme tabsforhold i henhold til sin risikoprofil.
- 1.70. Det gælder især, hvis forsikrings- eller genforsikringssselskabet anvender analytiske lukkede formler til at rekalkulere sit kapitalkrav fra det interne risikomål til referencerisikomålet, hvor selskabet bør påvise, at de antagelser, der ligger til grund for formlen, er realistiske og relevante, selv under ekstreme tabsforhold.

Retningslinje 29 – Anvendelse af en anden underliggende variabel

- 1.71. Såfremt forsikrings- eller genforsikringssselskabet anvender variationen i en underliggende variabel, der adskiller sig fra basiskapitalgrundlaget, til at beregne værdien af basiskapitalgrundlaget til beregning af solvenskapitalkravet, bør det påvise, at:
- a) det kan udligne forskellen mellem basiskapitalgrundlaget og den underliggende variabel ved $t=0$
  - b) det forstår forskellen mellem basiskapitalgrundlaget og den underliggende variabel i enhver situation op til og inklusive $t=1$, især under ekstreme tabsforhold, i henhold til selskabets risikoprofil.

Retningslinje 30 - Ledelseshandlinger ved anvendelse af perioder, som overstiger et år

- 1.72. Såfremt forsikrings- eller genforsikringssselskabet i sin interne model vælger en periode, som overstiger et år, bør selskabet tage højde for ledelseshandlinger inden for rammerne af beregning af solvenskapitalkrav og sikre, at sådanne ledelseshandlinger påvirker balancen til solvensformål mellem $t=0$ og $t=1$.

Kapitel 8: Fordeling af overskud og tab

Retningslinje 31 – Definition af overskud og tab

- 1.73. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør tage højde for ændringer i overskud og tab i den relevante periode i forhold til:
- a) basiskapitalgrundlaget eller
  - b) andre monetære beløb, der anvendes i den interne model til at bestemme ændringer i basiskapitalgrundlaget, f.eks. den reelle ændring i de økonomiske kapitalressourcer.

Til dette formål bør fordelingen af overskud og tab ikke omfatte bevægelser, som kan henføres til tilvejebringelse af yderligere kapitalgrundlag, tilbagebetaling eller indløsning af sådanne kapitalgrundlag samt fordeling af kapitalgrundlag.

- 1.74. Såfremt selskabet anvender en anden variabel end basiskapitalgrundlaget i sin interne model, bør forsikrings- eller genforsikringssselskabet anvende denne variabel i forbindelse med fordelingen af overskud og tab.
- 1.75. Gennem fordelingen af overskud og tab bør selskabet identificere, hvordan ændringer i risikofaktorerne relaterer til bevægelser i den variabel, der ligger til grund for den forventede sandsynlighedsfordeling.

Kapitel 9 Validering

Retningslinje 32 – Valideringspolitik og valideringsrapport

- 1.76. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør udarbejde, implementere og vedligeholde en skriftlig valideringspolitik, der som minimum beskriver:
  - a) de processer og metoder, der anvendes til at validere den interne model, samt formålet med disse
  - b) hyppigheden af regelmæssig validering af hver del af den interne model og de omstændigheder, der nødvendiggør yderligere validering
  - c) de personer, der er ansvarlige for de enkelte valideringsopgaver, og
  - d) proceduren for afhjælpning af eventuelle problemer med pålideligheden af den interne model og beslutningstagningsprocessen, som måtte blive påvist i modelvalideringsprocessen.
- 1.77. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør dokumentere resultaterne af valideringen samt de deraf følgende konklusioner og konsekvenser af analysen af valideringen i en valideringsrapport.
- 1.78. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør i valideringen medtage en henvisning til de valideringsdatasæt, der er nævnt i retningslinje 42, samt godkendelsen fra de primære deltagere i processen.

Retningslinje 33 – Valideringsprocessens anvendelsesområde og formål

- 1.79. Ved beskrivelsen af formålet med valideringen bør forsikrings- eller genforsikringssselskabet tydeligt anføre det specifikke formål med valideringen for hver del af den interne model.
- 1.80. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør dække både kvalitative og kvantitative aspekter ved den interne model inden for valideringens anvendelsesområde.
- 1.81. Ved vurderingen af valideringens anvendelsesområde og valideringen af de forskellige dele af den interne model bør forsikrings- eller genforsikringssselskabet foretage en vurdering af valideringen i sin helhed, og navnlig hvorvidt den beregnede forventede sandsynlighedsfordeling er

fyldestgørende, for at sikre, at oplysningerne om det lovpligtige kapitalniveau i det væsentlige ikke er urigtige.

Retningslinje 34 - Væsentlighed i forbindelse med validering

- 1.82. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør vurdere væsentligheden af de validerede dele af den interne model, der er genstand for validering, når selskabet anvender væsentlighed til at træffe beslutning om intensiteten af valideringsaktiviteterne.
- 1.83. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør vurdere væsentligheden af den interne models dele, både samlet og hver for sig, når selskabet træffer beslutning om en passende valideringsmetode.
- 1.84. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør overveje at udføre følsomhedstest, når selskabet træffer beslutning om væsentlighed i forbindelse med validering.

Retningslinje 35 – Kvaliteten af valideringsprocessen

- 1.85. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør anføre alle de kendte begrænsninger i den aktuelle valideringsproces.
- 1.86. Hvis der er begrænsninger i valideringen af dele, som indgår i valideringsprocessen, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet være opmærksom på og dokumentere disse begrænsninger.
- 1.87. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at det i vurderingen af kvaliteten af valideringsprocessen tydeligt anføres, under hvilke omstændigheder valideringen ikke kan anvendes.

Retningslinje 36 – Styring af valideringsprocessen

- 1.88. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør træffe passende ledelsesmæssige foranstaltninger, for så vidt angår kommunikation og indberetning af resultaterne af den validering, selskabet udfører.
- 1.89. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør udarbejde og internt formidle en overordnet konklusion baseret på valideringsprocessens resultater.
- 1.90. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør på forhånd definere kriterier for at fastslå, om valideringsresultaterne eller dele heraf bør eskaleres i selskabet.
- 1.91. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør tydeligt definere eskaleringsvejen på en sådan måde, at valideringsprocessen forbliver uafhængig af udviklingen og anvendelsen af den interne model.

Retningslinje 37 – Roller i valideringsprocessen

- 1.92. Såfremt parter ud over risikostyringsfunktionen bidrager til bestemte opgaver i valideringsprocessen, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet sikre, at risikostyringsfunktionen opfylder sine overordnede forpligtelser i overensstemmelse med artikel 44 i Solvens II-direktivet og artikel 269, stk. 2,

litra a, i Forordning (EU) 2015/35, herunder forpligtelsen til at sikre færdiggørelse af de forskellige opgaver i valideringsprocessen.

- 1.93. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør formelt redegøre for den enkelte parts rolle i den definerede valideringsproces.

Retningslinje 38 – Uafhængighed i valideringsprocessen

- 1.94. For at skabe en objektiv udfordring for den interne model bør forsikrings- eller genforsikringssselskabet påvise, at selskabets risikostyringsfunktion sikrer, at valideringsprocessen gennemføres uafhængigt af udviklingen og anvendelsen af modellen. Selskabets risikostyringsfunktion bør sikre, at valideringsopgaverne beskrives og gennemføres på en måde, som skaber og fastholder uafhængighed i valideringsprocessen i henhold til beskrivelsen i Forordning (EU) 2015/35 artikel 241, stk. 2.
- 1.95. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør beslutte, hvilke parter der bør bidrage til opgaverne i relation til valideringsprocessen, herunder tage højde for arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som selskabet står overfor, de involverede personers funktion og kvalifikationer, samt hvordan selskabet sikrer en uafhængig valideringsproces.

Retningslinje 39 - Validering af særlige forhold for koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

- 1.96. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber, der er omfattet af ansøgningen om brug af den koncerninterne model til beregning af solvenskapitalkrav i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet, bør udarbejde en enkelt valideringspolitik for valideringsprocessen på såvel koncernplan som individuelt plan.
- 1.97. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber bør udforme valideringsprocessen i den interne model i forbindelse med beregningen af såvel koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav som solvenskapitalkravet for tilknyttede selskaber, som er omfattet af ansøgningen om brug af den koncerninterne model. Det deltagende selskab og de tilknyttede selskaber bør udtrykkeligt angive denne vurdering i den valideringspolitik, der er udarbejdet for den koncerninterne model.

Retningslinje 40 – Anvendelse af valideringsværktøjer

- 1.98. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør overveje anvendelse af kvantitative eller kvalitative valideringsværktøjer i tillæg til de værktøjer, som er anført i Forordning (EU) 2015/35 artikel 242.
- 1.99. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør forstå de valideringsværktøjer, selskabet anvender, og vælge passende valideringsværktøjer for at sikre en effektiv valideringsproces. Forsikrings- eller genforsikringssselskabet bør som minimum overveje følgende karakteristika ved valg af valideringsværktøjer:
- a) valideringsværktøjernes karakteristika og begrænsninger

- b) art: valideringsværktøjer, det være sig kvalitative, kvantitative eller en kombination deraf
- c) relevant viden: den viden, der kræves af de personer, der foretager valideringen
- d) relevante oplysninger: mulige begrænsninger i den mængde eller type oplysninger, der er til rådighed for ekstern og intern validering
- e) valideringsforløb: de valideringsværktøjer, der er relevante for at dække enhver vigtig antagelse på de forskellige trin i den interne model, fra udvikling og gennemførelse til anvendelse.

1.100. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør i valideringsrapporten dokumentere, hvilke dele af den interne model, der valideres ved hjælp af de forskellige valideringsværktøjer, herunder hvorfor disse valideringsværktøjer egner sig til det pågældende formål, og selskabet bør som minimum beskrive:

- a) væsentligheden af den del af modellen, der valideres
- b) på hvilket niveau værktøjet anvendes, fra individuelle risici, modelleringsblokke, porteføljer, forretningsenheder til samlede resultater
- c) formålet med denne valideringsopgave
- d) det forventede resultat af valideringen.

Retningslinje 41 – Stresstest og analyse af scenarier

1.101. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør anvende stresstest og analyse af scenarier som led i valideringen af den interne model.

1.102. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at stresstestene og analyserne af scenarier omfatter de relevante risici og overvåges over tid.

Retningslinje 42 – Valideringsdatasæt

1.103. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at de valgte data og ekspertvurderinger, der er anvendt i valideringsprocessen, giver selskabet mulighed for effektivt at validere den interne model under en lang række omstændigheder, som er indtruffet på et tidligere tidspunkt, eller som potentielt kunne indtræffe på et fremtidigt tidspunkt.

Kapitel 10: Dokumentation

Retningslinje 43 – Kontrolprocedurer for dokumentation

1.104. For at sikre den fortsatte kvalitet i dokumentationen i henhold til Forordning (EU) 2015/35 artikel 243, stk. 3, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet som minimum etablere:

- a) en effektiv kontrolprocedure for dokumentation af den interne model
- b) en versionskontrolprocedure for dokumentation af den interne model

- c) et overskueligt referencesystem til dokumentation af den interne model, som bør anvendes i forbindelse med en dokumentationsevaluering i henhold til Forordning (EU) 2015/35 artikel 244, litra a.

Retningslinje 44 – Dokumentation af metoder

1.105. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør udarbejde dokumentation, der er tilstrækkeligt detaljeret til at dokumentere en detaljeret forståelse af de metoder og teknikker, der er anvendt i den interne model, herunder som minimum:

- a) de underliggende antagelser
- b) anvendelsen af sådanne antagelser set i forhold til selskabets risikoprofil
- c) eventuelle mangler ved metoden eller teknikken.

1.106. Ved dokumentationen af de teorier, antagelser og det matematiske og empiriske grundlag for eventuelle metoder anvendt i den interne model i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, i Solvens II-direktivet, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet, i det omfang det er relevant, beskrive de væsentligste skridt i udviklingen af metoden samt andre metoder, der har været under overvejelse, men som ikke efterfølgende er blevet anvendt af forsikrings- eller genforsikringsselskabet.

Retningslinje 45 – Omstændigheder, hvor den interne model ikke fungerer effektivt

1.107. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør i sin dokumentation inddrage en generel oversigt over de væsentligste mangler ved den interne model samlet i ét enkelt dokument, der som minimum indeholder følgende aspekter anført i Forordning (EU) 2015/35 artikel 245:

Retningslinje 46 - Dokumentationens hensigtsmæssighed for modtagerne

1.108. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør overveje at skaffe dokumentation for den interne model, der består af mere end ét dokumentationsniveau, i overensstemmelse med de forskellige anvendelsesmuligheder og målgrupper.

Retningslinje 47 - Brugervejledninger eller procesbeskrivelser

1.109. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør som led i sin dokumentation af den interne model udarbejde brugervejledninger eller procesbeskrivelser om anvendelse af den interne model, som bør være tilstrækkeligt detaljerede til, at en uafhængig og kyndig tredjepart kan anvende den interne model.

Retningslinje 48 – Dokumentation af modelresultater

1.110. Som led i dokumentationen af den interne model bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet opbevare de resultater for den interne model, som er relevante for at opfylde kravene i artikel 120 i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 49 - Dokumentation af software og modelleringsplatforme

- 1.111. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør i sin dokumentation angive oplysninger om den software og de modelleringsplatforme og hardware-systemer, der anvendes i den interne model.
- 1.112. Hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender software, modelleringsplatforme og hardware-systemer, bør selskabet sørge for, at dokumentationen indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at brugen deraf kan vurderes og forsvares, således at tilsynsmyndighederne kan vurdere oplysningernes hensigtsmæssighed.

Kapitel 11: Eksterne modeller og data

Retningslinje 50 – Eksterne data

- 1.113. I lyset af de eksterne datas beskaffenhed bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet kunne dokumentere en passende forståelse af de særlige forhold ved eksterne data, der anvendes i den interne model, herunder væsentlige ændringer, reskalering, sæsonudsving og andre typiske processer i forbindelse med eksterne data.
- 1.114. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør som minimum især:
- a) forstå egenskaber og begrænsninger eller andre særkender ved de eksterne data
  - b) udvikle processer til at afdække manglende eksterne data og andre begrænsninger
  - c) forstå de approksimative størrelser og de processer, der anvendes i forbindelse med manglende eller upålidelige eksterne data
  - d) udvikle processer, så der kan foretages rettidig konsistenskontrol, herunder sammenligne med andre relevante kilder, i det omfang data er rimeligt tilgængelige.

Retningslinje 51 – Forståelse af den eksterne model

- 1.115. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør kunne påvise, at alle brugere af den eksterne model har en tilstrækkelig detaljeret forståelse af de dele af den eksterne model, der er relevante for dem, herunder antagelser samt tekniske og operationelle aspekter.
- 1.116. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør være særligt opmærksom på de faktorer i den eksterne model, der er mere relevante for dets risikoprofil.

Retningslinje 52 – Evaluering af valg af ekstern model og eksterne data

- 1.117. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør med jævne mellemrum evaluere sin begrundelse for at vælge en bestemt ekstern model eller et bestemt eksternt datasæt.

1.118.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at det ikke i for høj grad er afhængigt af én leverandør, og bør have planer for, hvordan det sikrer sig mod leverandørsvigt.

1.119.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør være opmærksomt på eventuelle opdateringer af den eksterne model eller data, som gør det nemmere for selskabet at vurdere sine risici.

Retningslinje 53 – Integration af eksterne modeller i den interne modelramme

1.120.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør kunne dokumentere, at måden, hvorpå den eksterne model integreres i den interne modelramme, er hensigtsmæssig, herunder de af selskabet valgte metoder, data, parametre og antagelser samt resultaterne af den eksterne model.

Retningslinje 54 - Validering i forbindelse med eksterne modeller og data

1.121.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør foretage sin egen validering af de forhold i den eksterne model, der er relevante for dets risikoprofil, og i arbejdet med at indarbejde den eksterne model og de eksterne data i sine egne processer og interne model.

1.122.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør vurdere hensigtsmæssigheden af valget eller det manglende valg af funktioner og muligheder for den eksterne model.

1.123.Som led i sin validering bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet overveje passende information og navnlig de analyser, der udføres af leverandøren eller af anden tredjepart, samt hvordan forsikrings- eller genforsikringsselskabet i denne forbindelse som minimum bør sikre, at:

- a) valideringsprocessen forbliver uafhængig
- b) den er i overensstemmelse med forsikrings- eller genforsikringsselskabets valideringsproces og er klart beskrevet i valideringspolitikken
- c) der tages højde for en eventuel implicit eller eksplicit skævhed i leverandørens eller anden tredjeparts analyse.

Retningslinje 55 - Dokumentation i forbindelse med eksterne modeller og data

1.124.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør sikre, at dokumentationen af eksterne modeller og data overholder dokumentationsstandarderne.

1.125.Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør som minimum udarbejde dokumentation for følgende:

- a) de aspekter af den eksterne model og de eksterne data, der er relevante for dets risikoprofil
- b) integrationen af den eksterne model eller de eksterne data i sine egne processer og sin egen interne model

- c) integrationen af data, navnlig input, til den eksterne model eller resultater af den eksterne model i sine egne processer og sin egen interne model
- d) eksterne data, der anvendes i den interne model, samt kilden til og brugen deraf.

1.126. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet som led i sin egen dokumentation benytter dokumentation udarbejdet af leverandørerne og tjenesteyderne, bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet sikre, at dets evne til at overholde dokumentationsstandarderne ikke forringes.

Retningslinje 56 - Selskabets ansvar i forbindelse med eksterne modeller og data

1.127. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør leve op til sit ansvar for at opfylde sine forpligtelser vedrørende den interne model og for den eksterne models eller de eksterne datas rolle i den interne model og ethvert andet krav.

Retningslinje 57 – Tjenesteydernes rolle ved brug af eksterne modeller og data

1.128. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør indgå en outsourcingaftale, når selskabet vælger ikke at anvende den eksterne model direkte.

1.129. Ligeledes bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet indgå en outsourcingaftale, når selskabet vælger at bemyndige en tjenesteyder til at udføre visse opgaver vedrørende de eksterne data.

1.130. Ved indgåelse af en outsourcingaftale bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet overholde kravene i artikel 49 i Solvens II-direktivet og artikel 274 i Forordning (EU) 2015/35.

Kapitel 12: Interne modeller for koncerner - Kollegierne funktion

Retningslinje 58 - Vurdering af omfanget af den interne model

1.131. Ved vurderingen af, hvorvidt anvendelsesområdet for den interne model er hensigtsmæssigt, bør koncernens tilsynsførende, andre involverede tilsynsmyndigheder i henhold til definitionen i artikel 343, stk. 2, i Forordning (EU) 2015/35 og andre tilsynsmyndigheder identificeret af kollegiet i overensstemmelse med artikel 344, stk. 2, i Forordning (EU) 2015/35 som minimum overveje:

- a) væsentligheden af tilknyttede koncernselskaber i forhold til koncernens risikoprofil
- b) tilknyttede koncernselskabers risikoprofil sammenlignet med koncernens overordnede risikoprofil
- c) koncernens eventuelle overgangsplan med henblik på senere udvidelse af modellens anvendelsesområde og tidsrammen derfor

- d) hensigtsmæssigheden af standardformlen eller en anden intern model, som er godkendt eller er ved at blive godkendt, og som anvendes til beregning af solvenskapitalkravet i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab omfattet af den interne koncernmodel
- e) hensigtsmæssigheden af standardformlen eller en anden intern model, som er godkendt eller er ved at blive godkendt, og som anvendes til beregning af solvenskapitalkravet i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, men som ikke er omfattet af den interne koncernmodel.

1.132. Når de i forrige afsnit omtalte tilsynsførende myndigheder vurderer, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udelukke tilknyttede koncernselskaber fra den interne models anvendelsesområde, bør de vurdere, hvorvidt en sådan udelukkelse kan føre til:

- a) en upassende fordeling af kapitalgrundlaget på baggrund af det enkelte selskabs solvenskapitalkrav i stedet for dets bidrag til koncernens risikoprofil
- b) uoverensstemmelser, der opstår som følge af anvendelsen af den interne model til beregning af koncernens solvenskapitalkrav og et tilknyttet koncernselskabs anvendelse af standardformlen eller en anden intern model, som er godkendt eller ved at blive godkendt, til beregning af dens solvenskapitalkrav
- c) svagheder i koncernens og tilknyttede selskabers risikostyring som følge af den interne models begrænsede anvendelsesområde; eller
- d) et utilstrækkeligt solvenskapitalkrav i koncernen i forhold til koncernens risikoprofil.

Retningslinje 59 - Arbejdsplan for den interne model til vurdering og godkendelsesprocessen for interne modeller for koncerner

1.133. Den koncerntilsynsførende bør i samråd med de øvrige involverede tilsynsmyndigheder udarbejde en arbejdsplan for den interne model og de kommunikationsregler, som de involverede myndigheder skal følge i forbindelse med vurderingen og godkendelsesprocessen for interne modeller for koncerner.

1.134. Den koncerntilsynsførende bør i samråd med de øvrige involverede tilsynsmyndigheder ajourføre arbejdsplanen for den interne model efter behov.

1.135. I relation til vurderingen af den interne model bør den koncerntilsynsførende sikre, at arbejdsplanen for den interne model omfatter en tidsramme, hovedfaser og projektleverancer for denne vurdering. I tilfælde af en koncernintern model i henhold artikel 231 i Solvens II-direktivet bør den involverede koncerntilsynsførende og de andre involverede tilsynsmyndigheder overveje at inkludere særlige regler i arbejdsplanen for den interne model. Den koncerntilsynsførende bør sikre, at arbejdsplanen for den interne model som minimum:

- a) beskriver, hvornår og hvordan de øvrige involverede tilsynsmyndigheder, jf. Forordning (EU) 2015/35 artikel 343, stk. 2, bør involveres og høres

- b) fastsætter, hvornår og hvordan de øvrige tilsynsmyndigheder inden for tilsynskollegiet, jf. artikel 344, stk. 2, i Forordning (EU) 2015/35 skal have lov til at deltage i vurderingen
- c) fastsætter prioriteter for vurderingen, idet der tages hensyn til den interne models anvendelsesområde, de særlige forhold i hvert tilknyttet koncernselskab, koncernens og tilknyttede koncernselskabers risikoprofil samt tilgængelige og relevante oplysninger om den interne model
- d) fastsætter, hvornår og hvordan resultaterne af vurderingen, der er foretaget af de involverede tilsynsmyndigheder, skal rapporteres til de andre involverede tilsynsmyndigheder.

1.136.I relation til beslutningen om en ansøgning om tilladelse til brug af en koncernintern model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør den koncerntilsynsførende i samråd med de øvrige involverede tilsynsmyndigheder sikre, at arbejdsplanen for den interne model omfatter tidsrammen for alle faser og leverancer med henblik på at træffe en fælles beslutning i henhold til beskrivelsen i EIOPA's gennemførelsesmæssige tekniske standard for processen til opnåelse af en fælles beslutning om koncerninterne modeller.

Retningslinje 60 - Problemer i forbindelse med processen

1.137.Når en involveret tilsynsmyndighed identificerer et væsentligt problem i godkendelsesprocessen, bør myndigheden kontakte den koncerntilsynsførende og de andre involverede myndigheder så hurtigt som muligt.

Retningslinje 61 – Fælles undersøgelser på stedet, der foretages i løbet af vurderingen af koncerninterne modeller

1.138.Den koncerntilsynsførende og de øvrige involverede tilsynsmyndigheder bør kunne anmode om og drøfte, hvornår og hvordan fælles undersøgelser på stedet skal tilrettelægges med henblik på at kontrollere oplysninger om vurderingen af en koncernintern model og sikre effektiviteten deraf.

1.139.De tilsynsmyndigheder, der anmoder om en fælles undersøgelse på stedet, bør informere den koncerntilsynsførende om omfanget af og formålet med undersøgelsen, idet der tages hensyn til sigtet med denne undersøgelse i forhold til vurderingen som defineret af de involverede tilsynsmyndigheder.

1.140.Den koncerntilsynsførende bør dernæst underrette de øvrige involverede tilsynsmyndigheder, EIOPA samt eventuelt øvrige medlemmer og deltagere, der er berørte eller interesserede i at deltage i den fælles undersøgelse på stedet eller i dens resultater.

1.141.Når de tilsynsmyndigheder, der deltager i den fælles undersøgelse på stedet, er identificeret, bør de drøfte og aftale det endelige omfang, formål, struktur og fordeling af opgaver i forbindelse med undersøgelsen på stedet, herunder hvem der leder undersøgelsen på stedet.

1.142.Den koncerntilsynsførende bør holdes underrettet om, hvorledes den fælles undersøgelse på stedet skrider frem og om dens resultater.

- 1.143. Den tilsynsmyndighed, der leder undersøgelsen på stedet, bør, hvis denne ikke er den koncerntilsynsførende, forsyne den koncerntilsynsførende med den relevante dokumentation. Den koncerntilsynsførende bør stille den relevante dokumentation til rådighed for de tilsynsmyndigheder, der er involveret, samt for øvrige tilsynsmyndigheder, der deltager i den fælles undersøgelse på stedet, og for EIOPA. Den koncerntilsynsførende bør efter særskilt anmodning forsyne de øvrige kollegiemedlemmer og deltagere med en liste over den relevante modtagne dokumentation samt relevante dokumenter.
- 1.144. På baggrund af en rapport over de vigtigste resultater af den fælles undersøgelse på stedet bør den tilsynsmyndighed, der leder undersøgelsen på stedet, drøfte udfaldet af den fælles undersøgelse med de involverede tilsynsmyndigheder, herunder hvilke tiltag, der bør iværksættes.
- 1.145. Den koncerntilsynsførende bør underrette de øvrige kollegiemedlemmer og deltagere om udfaldet og tiltagene som led i den aftalte kommunikation inden for kollegiet.

Retningslinje 62 - Deling af evalueringer af koncerntinterne modeller

- 1.146. De involverede tilsynsmyndigheder bør udveksle og drøfte hovedresultaterne af deres aktiviteter i relation til den interne model på og uden for selskabets forretningslokaler med den koncerntilsynsførende og de andre involverede tilsynsmyndigheder.
- 1.147. De involverede tilsynsmyndigheder bør informere den koncerntilsynsførende og de andre involverede tilsynsmyndigheder om den procedure, de følger ved evalueringen af elementerne i den interne model.
- 1.148. Hvis tilsynsmyndighederne som følge af denne information konstaterer væsentlige forskelle i de fulgte procedurer, bør de drøfte og træffe aftale om en ensartet procedure derfor, hvis de finder det hensigtsmæssigt.
- 1.149. Såfremt de finder det hensigtsmæssigt, bør de involverede tilsynsmyndigheder overveje at udveksle de værktøjer og metoder, som de anvender i forbindelse med evalueringen af elementerne i den interne model, med de andre involverede tilsynsmyndigheder.

Retningslinje 63 - Involvering af tredjelandes tilsynsmyndigheder i forbindelse med vurdering af koncerntinterne modeller

- 1.150. Den koncerntilsynsførende og de øvrige involverede tilsynsmyndigheder bør beslutte, hvorvidt og hvilke tilsynsmyndigheder i tredjelande, der bør konsulteres.
- 1.151. Før tredjelandets tilsynsmyndighed høres, bør den koncerntilsynsførende med støtte fra de andre involverede tilsynsmyndigheder træffe passende foranstaltninger for at sikre, at fortrolighedsbestemmelserne i det retsområde, hvor tredjelandets tilsynsmyndighed hører hjemme, svarer til kravene om tavshedspligt i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 64 - Vurdering af større ændringer i koncerninterne modeller i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet

1.152. I relation til vurderingen af ansøgningen om godkendelse af en større ændring i den koncerninterne model i henhold til artikel 231 i Solvens II-direktivet bør den koncerntilsynsførende og de øvrige involverede tilsynsmyndigheder beslutte, om vurderingen af ændringer for et tilknyttet selskab bør overdrages til den relevante involverede tilsynsmyndighed.

Overholdelse og indberetningsregler

1.153. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

1.154. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.

1.155. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.156. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelse om revision

1.157. Retningslinjerne revideres af EIOPA.